

Lovforslag nr. L 118. Fremsat den 1. februar 1991 af miljøministeren (Per Stig Møller)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om lens, stamhuses og fideikommisgodsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom

§ 1

I lov om lens, stamhuses og fideikommissgodsers samt de herhen hørende fideikommiskapitalers overgang til fri ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 638 af 16. september 1986 som ændret ved lov nr. 384 af 7. juni 1989 og § 3 i lov nr. 418 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer.

1. I § 5 indsættes som nyt stk. 7 og 8:

»Stk. 7. Miljøministeren kan beslutte, at samlede skovstrækninger som nævnt i stk. 1 udgør en samlet fast ejendom, jf. § 2 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen. Ministeren underretter ejeren om beslutningen og drager omsorg for, at der bliver foretaget notering herom i tingbogen og matriklen.

Stk. 8. En ejendom, der efter stk. 7 er noteret som en samlet fast ejendom, er ikke omfattet af reglerne i stk. 1 og 3.«.

2. I § 5 a ændres »§ 5, stk. 1 og 3,« til »§ 5, stk. 1, 3 og 7,«.

3. I § 5 b ændres »§ 5, stk. 1 eller 3,« til: »§ 5, stk. 1, 3 eller 7,«.

4. Efter § 5 c indsættes:

»§ 5 d. §§ 5-5 c ophæves.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

Stk. 2. § 1, nr. 4, træder dog i kraft efter miljøministerens nærmere bestemmelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en »sideeffekt« af arbejdet med afregulering og afbureaukratisering indenfor Miljøministeriets område. Det skal derfor ikke ses som et centralt resultat heraf, men som et ønske om at bringe reguleringsniveauet indenfor skovlovgivningen på linie med den øvrige lovgivning og administration i ministeriet.

Det såkaldte majoratsbånd er ofte den eneste binding, der hindrer, at majoratsnoterede skovejendomme deles mellem flere ejere. Det antages, at ca. 20% af landets skovareal er majoratsnoteret, det vil sige de fleste af de gamle godsskove på øerne og i det østlige og nordlige Jylland.

Efter den gældende lensafsløsningslovs § 5 skal en samlet skovstrækning, der hører til et majorat, bevarer under samme ejer.

Det er tilladt at dele majoratets ikke-samlede skovstrækninger, hvis det skovbevoksede areal ikke overstiger 300 ha.

Hvis det skovbevoksede areal overstiger 300 ha er det endvidere tilladt at fraskille indtil 20%, forudsat at der ikke er tale om at dele samlede skovstrækninger. Resten må ikke deles i skove på under 600 ha.

Miljøministeren kan dispensere fra disse regler.

Hensigten med lovforslaget er at skabe grundlag for at ophæve det særlige regelsæt, der gælder for majoratsnoterede skove. For at undgå en u hensigtsmæssig opsplitning i måske mange småskove med hver sin ejer, bør der foretages en matrikulær sammenlægning af majoratsskovene, før bestemmelserne ophæves.

Lovforslaget har været til udtalelse hos Majoratsforeningen, Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark, Dansk Skovforening, De danske Skovdyrkerforeninger, Hedeselskabet, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Centralforeningen af Tolvmandsforeninger og større Landbrugere i Danmark, Danske Husmandsforeninger, De danske Landboforeninger, Foreningen danske Træindustrier, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Justitsministeriet,

Landbrugsministeriet, Finansministeriet og Kort- og Matrikelstyrelsen.

Økonomisk/administrative bemærkninger

Det skønnes, at lovforslaget medfører statslige udgifter på ca. 100.000 kr. fordelt over 2-3 år til arbejdet med samnoteringerne. Forslaget medfører ikke behov for øgede personalebevillinger.

Den forenkledte administration hos både myndigheder og private som følge af forslaget om at ophæve det særlige regelsæt anses dog for at indebære økonomiske fordele, som er væsentligt større end omkostningerne.

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for amterne eller kommunerne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Ad § 1

Til nr. 1

Udtrykket »samlet skovstrækning« sigter til skovstrækninger, der – stort set – er sammenhængende i marken, i modsætning til isoleret beliggende skovpartier. Udtrykket »skovstrækning« omfatter også de enge, moser, græsningsarealer, tjenestejorder osv., der hører til skovene.

I særlige tilfælde kan de tidligere len ikke samnoteres i deres oprindelige fulde udstrækning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forskellige dele af et len har hver sin ejer, eller hvis de er forskelligt belånt. I så tilfælde må samnoteringen indskrænkes til de dele, der har samme ejer, eller som har samme belåning.

Under alle omstændigheder vil planer om samnotering blive forelagt for de enkelte ejere til udtalelse, før samnoteringen gennemføres.

Samtidig med at ejeren får underretning om beslutningen om samnotering, vil der blive underrettet om de retlige konsekvenser heraf, herunder om reglen i stk. 8.

Stk. 8 indebærer, at deling/udstyknung af samnoterede majoratsskove alene kræver tilladelse efter skovlovens § 13, jf. § 12 (lov nr. 383 af 7. juni 1989),

idet samtlige majoratsskove er fredskovspligtige iflg. skovlovens § 3.

Konsekvensen af samnoteringen er, at arealerne herefter ikke kan deles, uden at der gennemføres en egentlig udstykningssag, jf. lov nr. 137 af 7. marts 1990 om udstykning og anden registrering i matriklen.

Til nr. 2 og 3

Forslaget indebærer, at beslutning om samnote-

ring kan påklages på samme måde som andre afgørelser vedr. majoratsskovene.

Ad § 2

Når samnoteringen er gennemført for samtlige majoratsskove, kan det særlige regelsæt for disse skove ophæves. Majoratsskove vil herefter alene være undergivet det regelsæt, der gælder for alle andre skove, navnlig skovloven.